ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ
Εσωτερικού δρ.120 = Εξωτερικού Δρ.200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Εσωτερικού δρ.65 || Εξωτερικού Δρ. 120

Διαχειριστής · ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ 8 Φεβρουαρίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΔ'.— Ἀριθ. 3487

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ!

Τὸ Ρωσσικὸν μυστήριον ἤρχισε διαλευκαινόμενον κατ' αὐτὰς κατὰ τρόπον ἀπρόοπτον.

Ἡ ἐνεργὸς ἀνάμιξις τῶν Ρώσσων πρακτόρων εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς, ἀμφιβῆς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεγίστης αὐτῶν ορισιμότητος.

Καὶ αἱ ἀναγγελόμεναι μεταμινήσεις τῶν ἐρυθρῶν φρουρῶν περὶ τὸν Καύκασον, μὲ ἀντιμετωπισμὸν σκοπὸν τὴν Μεσοποταμίαν.

Ἐν γένει δὲ ἡ γλῶσσα ἣν τηρεῖ κατ' αὐτὰς ὁ Ρωσσικὸς τύπος, ἐξωθεῖ τοὺς Τούρκους εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπειλᾶν τὴν γῆν ὅλην μὲ μίαν γενικὴν ἀναστάτωσιν.

Πείθουν πλέον τοὺς πάντας, ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς γεγονότων σεβαρῶν, εἰς τὰς παραμονὰς ἐκπλήξεων ἃς παρασκευάζει ἀπὸ χρόνου μακροῦ διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν ἡ Ρωσσικὴ σφίγξ.

Ἡ Ρωσσία, ἔχουσα ἀνάγκην ἀπόλυτον νὰ διανοίξῃ ὁπωσδήποτε διόδον μεταξὺ τῶν περιχυλούντων αὐτὴν ἐναντιοτήτων καὶ νὰ λύσῃ τὸν κλοιὸν τῆς αὐστηρᾶς ἀπομονώσεως εἰς ἣν τὴν κατεδίκασαν τὰ ἀσεβῆ πράγη, χρησιμοποιεῖ, ἀπὸ τινος ὡς πλήκτρα τὴν τουρκικὴν φαντασιοπληξίαν καὶ τὸ Γερμανικὸν αἴσθημα τῆς ἐνδικήσεως, ἀδιαφοροῦσα ἂν ὑπὸ τὴν δέναν χεῖσιν τῶν πλήκτρων τούτων ἤθελον παθεῖ ὑποστῆ φθορᾶς, ἔστω καὶ ἀνεπανορθώτους.

Ἤδη τὰ ἀποτελέσματα τῶν πληγμάτων ἄτινα ἀπὸ τινος παταφέρει συστηματικῶς ἐναντίον τῆς Εὐρωπαϊκῆς παρατάξεως ἡ Ρωσσικὴ διπλωματία, ἤρχισαν νὰ γίνονται πλέον καταφανῆ.

Ἡ Ρωσσικὴ διπλωματία ἔδωκεν ἤδη δύο μάχας καὶ εἰς τὰς δύο ἐνέβρισε σχεδόν.

Μίαν εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον, ἐξωθήσασα τὴν Γερμανίαν εἰς ἄχρηστον κατηγορηματικὴν τῶν Γαλλικῶν ἀπαιτήσεων.

Καὶ μίαν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐνισχύσασα τὸν Μ. Κεμὰλ εἰς τὴν τελείαν καταράκωσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ γοήτρου.

Πῶς δὲν θὰ ἔβλεπε τὴν ὁρμὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο τούτων Ρωσσικῶν ἐπιχειρήσεων, αὗται δὲν ἀποτελοῦν εἰμὴ ἀμφιλαξίας, προαναγγούσματα τρόπον τινα τῆς μεγάλης συγκρούσεως, εἰς ἣν ἡ Ρωσσία ὠθῇ ἐναντίον τῆς διηρημένης Εὐρώπης ὅλους τοὺς ἠγηθέντας τῆς χθὲς καὶ ὁπωσδήποτε διεγειρεσημένους κατὰ τῶν ἀπαφάσεών της λαούς.

Ἀλλὰ κρὶ ἡ μεγάλη κύρη σύγκρουσις ἐπίκειται πλέον ἀσφαλῶς.

Ὁ Μπολσεβικισμός, νευρικὸς λίαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ταπεινοῖ καὶ συμπληρώνει ἀσημείωτα τὴν παράδοξίν του, καταβάλλει δὲ προσπαθείας ἀπεγνωσμένας ὅπως διαλύῃ τὰς ἐλπίδας περὶ εἰρηνεύσεως, ὁδηγήσουσι καὶ αὐτὰς προδέρχεται.

Τὸ ναυάγιον τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λωζάνης, ὅπως καὶ τόσων ἄλλων κρεμημένων της, εἶνε ἔργον αὐτοῦ ἀποκλειστικῶς, ὅπως εἶναι καὶ ἔργον του ἡ σημερινὴ ἀδιάλλακτος τῶν Τούρκων στάσις καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτῶν εἰς ἀκρότητας ἐπικινδύνους, πάν ἄλλο ἢ τὴν εἰρήνην συνεμένας νὰ ἐξασφαλίσωσι.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀκριβῶς ἐξακολουθοῦμεν φρονοῦντες, ἀδιστάκτως ὡς πάντοτε, ὅτι ὁτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ ἢ εἰρήνη τῆς Ἀνατολῆς θὰ διαταραχθῇ ἀσφαλῶς ἔνδεκ ὅλιγον, παρ' ὅλην δὲ τὴν ἐξευελιστικὴν ὑποχωρητικότητα τῶν Εὐρωπαίων διπλωματῶν ἡ Τουρκία θὰ δημιουργήσῃ τάχιστα ἀφορμὰς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Αἱ μηνύσεις ἃς διαγράφει ὁλισθεν τοῦ Μ. Κεμὰλ καὶ τῶν ἐν Βερολίνῳ Ἐθνικιστῶν καὶ τῶν ἐν Σόφια πατριαρχόντων, ἡ μεγάλη καὶ μυστηριώδης δύναμις τοῦ Βατικανοῦ, εἶναι κατ' αὐτὰς τόσον καταφανεῖς, ὥστε νὰ μὴ ἀπομένῃ πλέον παμμία ἀμφιβολία, τόσον περὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, ὅσον καὶ περὶ τῶν μέσων δι' ὧν αὕτη ἐνισχεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοπούς της τούτους.

Ἡ Εὐρώπη ὀφείλει νὰ συνέλθῃ πρὸς τελεσφόρον ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου τούτου.

Καὶ νὰ συνέλθῃ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της ὅτι δὲν κινδυνεύει ἐξ αὐτοῦ ἡ εἰρήνη μόνον, ἀλλὰ ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος ὁλόκληρος, ἐκεῖνος ἀκριβῶς ὅστις ἐξακολουθεῖ κοιμώμενος ἐπὶ ρόδων τὴν σειρὰν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσσικὴ ἀπειλὴ ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τῆς ὑποστάσεώς του.

Ἡ Εὐρώπη πιθανὸν νὰ ἀνεληφθῇ ὅτι εἰς τὸ Ροὺρ καὶ εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Σμύρνην καὶ πανταχοῦ ὅπου τὰ Εὐρωπαϊκὰ παθεστῶτα ὑφίστανται κατ' αὐτὰς ρήγματα μυστηριώδη, κρύει μία καὶ ἡ αὐτὴ πάντοτε δύναμις. Καὶ ὅτι τὰ νήματα τὰ μινοῦντα τὰ διάφορα ρόητρα ἔχουν τὴν ἀφετηρίαν των εἰς τὴν Μόσχαν.

Χρησιμοποιοῦσα κατ' ἀρέσκειαν τὰ ρόητρα ταῦτα ἡ Ρωσσικὴ ὀργάνωσις, δυνατὸν ἐπιτυχῶς μέχρι σήμερον, τὴν σταδιρότητα τοῦ διπλωτισμοῦ αὐτὴν Εὐρωπαϊκοῦ προκειχισμένος καὶ προπαρασκευάζεται διὰ τὸ ἀποφασιστικὸν πλῆγμα.

Ἀλλοίμονον δὲ ἂν καὶ τὸ πλῆγμα ταῦτο ἡ Εὐρώπη τὸ ἀντιμετωπίσῃ καθ' ὃν τρόπον ἀντιμετώπισε μέχρι τοῦδε τὰ δημιασμικὰ τοιαῦτα.

Ὁ διεθρός της θὰ εἶναι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀσφαλὴς καὶ φοβερός, φοβερὸς ὅσον ἀσφαλὲς οὔτε ἐπιστεύσαν αὐτὴ ποτέ, οὔτε ἐφαντάσθη.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΓΑΛΛΙΑ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Παρίσιοι, 3.— Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας ὑπερπλήρη ἀπὸ τὸν ἐκλεκτότερον Παρισινὸν κόσμον, ἐδόθη χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Παρισίων ἡ πραγγελθεῖσα συνέθρισις ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Παρισίων Καρδ ναλιος Ντεμοσέ, ὁμιλήσας ἐξ ὀνόματος τῆς καθολικῆς Γαλλίας, ἐξῆρε τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλία ἔπαιξε πάντοτε εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀξακολουθήσῃ νὰ παίζῃ ὡς προστάτις τῶν Χριστιανῶν κατὰ τῆς Ἀσιατικῆς βαρβαρότητος.

Ἐκ μέρους τοῦ ριζοσπαστικοῦ καὶ σοσιαλιστικοῦ Γαλλικοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὡμίλησε μὲ ὑποφασιστικὴν ἀσφάλειαν ὁ βουλευτὴς κ. Β. Μπεράρ καὶ ἐπέδειξεν ὅτι οἱ Κεμαλικοὶ ἐξακολουθοῦν χρησιμοποιοῦντες τὰς αὐτὰς ἀτρίας καὶ ἀπανθρώπους μεθόδους διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν Χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀνατολῆς, τὰς ὁποίας εἶχον ἀγκαινιάσει ἄλλοτε οἱ Σουλτάνοι, καὶ οἱ ὁποῖοι τότε εἶχον προκαλέσει τὴν ἀγανάκτησιν ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Ὁ κ. Μπεράρ ὑπενθύμισεν ἔπειτα ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Μεγάλου Πολέμου, ὅταν οἱ Σύμμαχοι εἶχον ἀνάγκην τῆς βοηθείας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρμενίων διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν νίκην ἀνέλαβον ἀπέναντι αὐτῶν ὁποχρεώσεις ὑποχαράσσες ὅτι θὰ τοὺς ἀπολυτρώσουν ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ εἶνε ἱεραὶ διὰ τοὺς Συμμάχους.

«Ὁρισμένοι χρηματιστὰ, κατέληξεν ὁ κ. Μπεράρ, ἐπέδειξαν εἰς τὴν Γαλλίαν ν' ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν τὴν λογομένην πολιτικὴν τῶν οἰκονομικῶν ὠφελημάτων. Ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε συνηδισμένος νὰ θέτῃ τὴν τιμήν καὶ τὰς ἠθικὰς ὁποχρεώσεις ὑπεράνω παντὸς συμφέροντος».

Μετὰ τὸν κ. Μπεράρ ὡμίλησεν ὁ ἐπίσκοπος Λοζιὲ, διαδοχὴς τῶν Γαλλικῶν σχολείων εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὁ ὁποῖος ἐδέβαιωσεν ὅτι οἱ σήμερον κυβερνῶντες τὴν Τουρκίαν παρὰ τὰς ἀντιθέτους διαβεβαιώσεις, αἰσθάνονται ἰδιαιτέραν ἀντιπάθειαν πρὸς τὰ ἐν Τουρκίᾳ Γαλλικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιπαθείας αὐτῆς εἶνε ὅτι ὅλα τὰ Γαλλικὰ σχολεῖα τῆς Ἀνατολίας ἔχουν ἤδη κλεισθῇ.

Μεγίστην ἐντύπωσιν προεκάλεσαν εἰς ὅλον τὸ ἀκροατήριον ἡ ἀγόρευσις τοῦ Ἀρχιεράβδου τῆς Γαλλίας, ὁ ὁποῖος ἔκαμε συγκινητικωτάτην ἔκκλησιν πρὸς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν Γάλλων ὑπὲρ τῶν μαρτύρων τῆς Τουρκίας, οἱ ὁποῖοι, ἀσχέτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος, ὑφίστανται μαρτύρια ὑπὸ τῶν Τούρκικῶν ζυγῶν.

Ὁ δ ευθύνων τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Γαλλίαν πάτωρ Ρομπριὼ ὡμίλησε διὰ μακρὸν, ζητήσας τὴν ἀρωγὴν τῶν Γάλλων ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν τελευταίων τρομερῶν γεγονότων τῆς Ἀνατολῆς, ἀδικρίτως φυλῆς.

Ὁ κ. Ρομπριὸ ἐτόνισεν, ὅτι συμφέρον τῆς Τουρκίας εἶνε νὰ κρατήσῃ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους της τοὺς Χριστιανικοὺς πληθυσμούς, χωρὶς αὐτοὺς δὲν δύνανται νὰ ζήσῃ, διότι μόνον διὰ τῶν Χριστιανῶν δύνανται οἱ Τοῦρκοι νὰ ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς Εὐρωπαίους, τῶν ὁποίων τὸν πολιτισμὸν μόνον οἱ Χριστιανοὶ δύνανται νὰ ἐννοήσουν.

Ὡμίλησεν ἔπειτα ὁ Ἀλβανικὸς καὶ δουλευτὴς κ. Μωρὶ Μπαρρὲς, ἐκ μέρους τῶν συντηρητικῶν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, καταρίνας ἀπολύτως τὴν ἀρχὴν τῆς ἀντιπλαστῆς τῶν πληθυσμῶν, τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθησαν οἱ Σύμμαχοι καὶ τονίσας ὅτι εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κατοικοῦν τὸ πατρικὸν των ἔδαφος.

Καὶ οἱ ἄλλοι ὁμιληταὶ ρήτορες ἐτόνισαν ὅλοι ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Συμμάχους νὰ τηρήσουν τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἐπανειλημμένως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἔδωκαν εἰς τὰς μειονότητας τῆς Τουρκίας. Οἱ ἀκροατὲ, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο πλεῖσται ἐπιφανεῖς Γαλλικαὶ προσωπικότητες, ἐπεβεβαίωσαν διὰ τῆς ἐξόντωσιν τῶν ρητόρων, οἱ ὁποῖοι ἀντεπροσώπευον ὅλας τὰς πνευματικὰς τάξεις τῆς Γαλλίας. Ἐπηκολούθησε δὲ ἔρανος ὑπὲρ τῶν προσφύγων, ὁ ὁποῖος ἀπέφερεν ἀρκετὰ σημαντικὸν ποσόν.

Καίτοι ἡ συνάθροισις αὕτη εἶχε χαρακτῆρα κλπερῆς φιλανθρωπικοῦ, δύναται ἐν τούτοις νὰ λεχθῇ ὅτι ἀπετέλεσε τὴν πρώτην, κάπως ἐπιφυλακτικὴν εἰνε ἡ πλήρους, φιλελληνικὴν ἐκδήλωσιν ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ ἐτοίας. Τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων φιλελλήνων Βίκτορος Οὐγγὼ, Γαμβέττα καὶ Ντενὼ Κοσσὰν ἀνεφέρθησαν ἐπανειλημμένως ὑπὸ τῶν ρητόρων καὶ ἐχειροκροτήθησαν ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ ἀκροατηρίου.

ΤΑ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

Ὁ «Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος» δημοσιεύει μακρὰς τηλεγραφικὰς ἀνταποκρίσεις τοῦ ἐν Χέλσιγκφορς ἀπεσταλμένου του, περὶ τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν τῶν Μπολσεβίκων καὶ τῶν σχεδίων των πρὸς γενικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, καὶ ἀνατροπὴν αὐτὴν ὁπολογίζουν ὅτι θὰ ἐπιτύχουν μετὰ μεγαλειτέρας εὐκολίας ἀφέτου, ὅτι, ἕνεκα τῆς ἀναμέλου ἐν Εὐρώπῃ κατατάσεως παρέχεται ἔδαφος ἀποτελεσματικωτέρας προπαγάνδας μεταξὺ τῶν ἐπαγγατούντων λαῶν.

Ἡ τελευταία σχετικὴ ἀνταπόκρισις τοῦ «Ἐωθ.» Ταχυδρόμου ἔχει ὡς ἑξῆς :

Χέλσιγκφορς, 5.— Κατὰ ἰδιωτικὰς πληροφορίας, ληφθείσας ἐκ Ρωσσίας, ἡ Γαλλογερμανικὴ κρίσις, ὡς ἦτο ἀπόμενον, ἐνίσχυσε τὸν Τρότσκυ καὶ τὴν μερίδα τῶν ἀβολλάκτων τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἡ ὁποία πρωτοιμάζεται παρεπιδῶς καὶ ὁπωσοῦν εἰς πόλεμον.

Ὁ Τρότσκυ ἐξέδωσε σειρὰν διαταγῶν, σκοπὸν ἔχούσας νὰ προπαρασκευάσουν τὸν Ἐρυθρὸν Στρατόν, ἵνα δυνηθῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ πάσαν κίνδυνον εἰς δεδομένην στιγμήν. Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιμελητεία ὡτοθέσε ἄλλοι τὰς δεόβους διατοῦς νὰ ἐκδέλη ἀδιστρεπῆς σιλονομίας, ὅπως δυνηθῇ καὶ ἀνταπ ξέλθῃ εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος.

Ὡραῖος συλλογισμὸς

Ἀπεστάλη ἐπιστολὴν εἰς Δοτικὴν Στερίαν πρὸς ἄμεσον ἀποστολὴν πάσης διαθεσίμου ποσότητος τροφίμων, ἐνῷ συγχρόνως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας διέταξεν ὅπως αἱ ταχυκαὶ ἀμαξοστοιχίαι περιορισθοῦν εἰς τὰ ἐλάχιστον, τοῦτο δὲ ὁλοκλήρου τὸ οὖτως ἐξοικονομούμενον τροχαῖον ὑλικὸν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Μπολσεβικικοῦ Στρατηγείου.

Αἱ ἀσιαὶ, τόσον εἰς τὸν Στρατόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν Στόλον, ἀναστάλησαν καὶ ἄλλη ἐν γένει τὰ ἀρχαστικὰ, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναλάβει προσεκτικὸν ὁλικὸ πολέμου διατελῶν ὑπὸ αὐστηρὰν φρουρὰν.

Ὁ Τρότσκυ οὐδὲν ἐνδιαφέρει ἀποστρηκτὴν τῆς φιλοπολέμου πολιτικῆς τοῦ ἐν τῷ πρωθεῖ τοῦ ὑπουργεῖ τῶν Οἰκονομικῶν Σοκόλνικωφ, ὅστις διετείνετο ὅτι, ἀφοῦ οἱ διοικοῦντες στρατιωτικοὶ δύνανται νὰ ἐγγυηθοῦν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τοῦ πολέμου, δὲν πρέπει νὰ διστάζουν νὰ τὸν ἐπιχειρήσουν, διότι, κατὰ τὴν γνώμην του, ὁ πόλεμος καὶ μόνον θ' ἀνακουφίσῃ τὴν οἰκονομικὴν τῶν Σοβιέτ.

Τί λέγει ὁ Λενὶν

Τὴν παράταιρον καὶ ριψοκίνδυνον ταύτην πολιτικὴν ἀρνοῦνται μάχῃς ὥρας κατηγορηματικὰς οἱ ἡγέται. ὁ Λενὶν μετὰ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ Ρύκωφ, Σμιλόκα καὶ Κούρσκυ.

Ὁ Λενὶν, ἐν τούτοις, φέρεται δηλώσας τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα πρὸς ὁμάδα ἐξωτερικῶν ἀνταποκρίτων τῶν Σοβιέτ, ὅτι τὸ ἐρυθρὸν θεῖος θὰ ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐρτιαλῆς τάξεως. Τὴν ἀνοίξιν, εἶπε, θὰ ἄρχῃ πανφρατιαλὸν κίνημα ἐν Γερμανίᾳ καὶ οἱ κομμουνιστικοὶ, ἐνθουσιασμοὶ ὑπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς Στρατιᾶς, θὰ ἀναδειχθοῦν νικηταί.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμῶς ὁ Σοβιετικὸς Τύπος προσποιεῖται ἀναγκάζον ὑπὲρ νέου πολέμου κατὰ τῶν ἀστικῶν Κρατῶν, ἀλλὰ πολεμικὰ σχετικὰ διαζηλώσεις, εἰς τὰς ὁποίας προεβρήθησαν καὶ Γερμανοὶ Ἕλλην χώραι εἰς Μόσχαν καὶ Πετρούπολιν.

Ἡ πανίσχυρος «Τσὲ-κα»

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀπηνὴς τυραννία τῆς «Τσὲ-κα» (τῆς περιφήμου μυστικῆς ἀστυνομίας τῶν Σοβιέτ, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ χρέη κατασκόπου καὶ δημίου ἐτοιμοῦ), συνεχίζεται ἀμείωτος. Ἀμέσως ἰδέαν τῆς αἰματηρᾶς δράσεώς της δίδει ἡ πρόσφατος ἐκθεσις της ἐπιτροπῆς, ἥτις συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Παγκωσμικοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κομιτατοῦ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν περιστατικῶν, καθ' ἃς ἡ «Τσὲ-κα» ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῶν καθ' αὐτὸν ἐξουσιῶν.

Ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπαρέβη, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1922 ὀλίγ ὁλιγώτερον τῶν 822 ἀτόμων, τὰ ὁποῖα εἶχον καταδικασθῇ εἰς θάνατον, ἐτυφεκισθησαν χωρὶς ἡ «Τσὲ-κα» νὰ ἐνδοκήσῃ νὰ διαδέσῃ ὡς ὀφείλεν, εἰς τὰς ἁρμοδίας δικαστικὰς ἀρχὰς τὰς ἀφέσεις των ἢ τὰς αἰτήσεις πρὸς χαρισμόν χάριτος. Ἐκ τῶν 822 ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἡ «Τσὲ-κα» ἀφῆκεν ἄνευ τῶν κατ' αὐτὴν παρισταθεισῶν διατοσιῶν, τὰ 519 εἶχον κατὰ κτοῦ διὰ πολιτικὰ ἀδικήματα.

Εἶνε, φυσικὸν νὰ λάγῃ, λίαν ἀπίθανον νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἔκθεσις αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐλαχίστην ἔστω προσοποίησιν τῶν μεθόδων τῆς «Τσὲ-κα», δεδομένου ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Σοβιὲτ εἶνε κατὰ κανόνα ἀνίκανος νὰ συγκρατήσῃ τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον τῶν ὀργάνων της. Ἄλλως τε, ὁ περίφημος ἀρχηγὸς τῆς «Τσὲκα», ὁ αἱματόβορος Τζερζίνσκυ, εἶνε τώρα πλέον ἡ πιὸ ἰσχυρὸς, καθ' ὅσον κατώρθωσε νὰ ὑπαγάγῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ τῆς Συγκοινωνίας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Πῶς ἀκριβῶς ἔχει τὸ ζήτημα τῆς Σμύρνης

Παρίσιοι, 4.— Πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἀπὸ τὸ ἀντιφατικῶν πληροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνατρέφησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας σχετικὰς μὲ τὴν ἀπάντησιν τῶν συμμάχων εἰς τὴν Τουρκικὴν ἀξίωσιν διὰ τὴν Σμύρνην, ὁ χρυσὸς «Χρόνος» μεταδίδει τὰς ἑξῆς ἀπὸ ἡμέρος πληροφορίας.

Αἱ Συμμαχικαὶ Κυβερνήσεις δὲν ἀπέστειλαν εἰς τοὺς ἐν Λωζάνῃ Ἀρμοστὰς των ἐντολὰς ὁριστικὰς διὰ τὴν ἀπάντησιν των εἰς τὸ τελεσίγραφον Γουρκιβερτελεγκράφον, τὸ ὁποῖον διεβιβάσθη διὰ τῆς Γαλλικῆς εἰς τοὺς Συμμάχους. Τοὺς ἐστελεγράφησαν μόνον τὰς ὀδηγίας των διὰ τὸν ἐπακολουθοῦντα ζητημάτος.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, αἱ ὀδηγίαι αὗται, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ Σύμμαχοι Ἀρμοστεῖ, εἶνε διατεταμένα εἰς μένημα λίαν διαλλακτικὸν, οὔτως ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀπέβῃ ὁ βάλλαντικὸ. Διαπραγματισμὸς τοῦ ζητήματος μὲ τὴν Τουρκίαν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει νὰ ἀποφεύγεται ὁ κίνδυνος τῆς ἀμέσου ρήξεως.

Συμφώνως πρὸς τὰς ὀδηγίας των οἱ Σύμμαχοι Γάλλοι Ἀρμοστεῖ εν Κωνσταντινουπόλει πρέπει νὰ συνεννοηθοῦν μεταξὺ των διὰ νὰ συντάξουν ἓν κοινὸν κείμενον, καθορίζον τὰς ἀπόψεις των Συμμάχων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ἡ Συμμαχικὴ ὑποχώρησις

Ρώμη, 4.— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι οἱ Γάλλοι Ἀρμοστεῖ των Συμμάχων συνεννοήθησαν μετὰ τῶν Κυβερνήσεών των διὰ νὰ καθορίσουν ἓν σημεῖον ἢ ἐλαττώσεων τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Σμύρνῃ στρατευμάτων πολεμικῶν, ἀπὸ τὸν ὁρον ὅμως ὅπου οἱ Τοῦρκοι ἀναλάβουν πρῶτοι τὸ τελεσίγραφόν των.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει θὰ διατηρήσουν οἱ Σύμμαχοι ἀκέραια τὰ δικαιώματα των ὅπως διατηρῶν πολεμικὰ σκάφη εἰς τὰ Τουρκικὰ ὕδατα.

Γερμανοὶ πράκτορες ἐργάζονται εἰς τὴν Ἄγκυραν

Παρίσιοι, 4.— Ἡ «Ματέν» γράφει εἰς ὁ χρεωνὸν τὸν φόλλον δὲι τὸ ζήτημα τῶν Σύμμαχῶν θωρητῶν τῆς Σμύρνης, τὸ ὁποῖον ἀπὶ δέκα περίπου ἡμέρας εἶχεν ἀκαιήσει νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἀνατολὴν δύναται ἤδη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκκαθαρισθὲν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τῆς διευθετήσεως.

«Ἐν τούτοις, ὅμως, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, καὶ μετὰ τὴν τελικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ θὰ ὑπάρχουν πάντοτε φόβοι διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς, χάρις εἰς τὰς κλεισθούλους ἐνεργείας τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Μπολσεβίκων, ζητούντων νὰ δημιουργήσουν νέα ἐπεισόδια».

Πράγματι, κατὰ πληροφορίας ληφθείσας ἐχθὲς ἐξ Ἄγκυρας, ὑπάρχουν ἀπὸ τινος χρόνου ἐκεῖ πράκτορες τῆς Γερμανίας, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ βουλευτοῦ τῆς Μπουσουλλιανίας κατὰ τῶν Συμμάχων καὶ ὅπως κατὰ τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν κατηγόρουν εἰς τοὺς Τούρκους ὡς μὴ κρατήσασαν τὰς ὑποσχέσεις της ἔναντι τῆς Τουρκίας.

Ἂν ἔστρο ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν Σοβιὲτ εἰς Ἄγκυραν, ἀνοίγουσα τελεσταίας διὰ νέων πρακτόρων καὶ διαθέσεων σφαγίας ποτὲ, κατέλαβε μέσον προστασίας ὅπως ἐξαφήσῃ τοὺς Τούρκους εἰς πόλεμον.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΑΜΕΡ. ΕΡΓΟΔΟΤ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἀνωθὲν τμήματος τοῦ Ἀμερ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Γκρέγκορυ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Νομάρχην Λέσβου τὴν κατωθὶ ἐπιστολήν :

Πρὸς τὸν Νομάρχην Μυτιλήνης,
Κύριον Μέγιστον Εὐριπίδον

Κύριε,

Ἐκ τὰ κατωτέρω ἀναφέροντα ἀποσπάσατε ἐξ ἐπιστολῆς ληφθείσης ἐκ τῆς ἕδρας μου.

» Πρέπει πάντοτε νὰ τηρῆται κατὰ νοῦν ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ἐργασίας μας ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τὴν ἀποκρεμένην παρὰ τῶν ἐπὶ τόπου διοικούντων μας ἐν τῇ διανομῇ ἐφοδίων μας. Καὶ ἐν ᾧ ἡ πρόοδος μας εἶνε νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τελείως τὴν κατάστασιν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πρόσφυγας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ μεριμνήσωσι περὶ ἑαυτῶν.

Ἡ κυρία πολιτικὴ ἡμῶν εἶνε νὰ παραμείνωμεν τὴν κεντρικὴν μεταξὺ τῶν ἐνδεῶν προσφύγων, ἵνα ὅτου παράλληλ ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη.

2. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω θέλει παρατηρηθῇ ὅτι πᾶσα διανομὴ τροφίμων διδομένη εἰς πρόσωπα δυνάμεκα κατὰ τινα τρόπον νὰ μεριμνήσωσι περὶ ἑαυτῶν σημαίνει ὅτι ἐν τῇ τελικῇ ἐξαγωγῇ λαμβάνεται ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν στομάτων των πρωτῶν. Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω ἀρκετὰ πολ

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Παρακαλούνται πάντες οἱ ἀποστέλλοντες δημοσιεύσεις ὅπως συνοδεύωσι ταύτας διὰ τοῦ ἀντιτίμου των. Ὁ σίλιγξ διὰ μὲν τὴν πρώτην σελίδα ὑπολογίζεται πρὸς δραχμὰς τέσσαρας διὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ τὴν πρὸς ὀφρυμὰς δύο.

Ἐκ τῆς Διοικήσεως

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μὴ ἀφιχθεῖσα ἀρμοδίως τῶν ἐν πλῷ εὑρισκομένων ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας «Ἀνδρομαχὴ» τὸ 122440 ὀκ. σίτου, ἄνηκ «Μαρία» μὲ φορτίον ἀπὸ ὀνων καὶ ἐπιφορτώσι μὲ 500 τονους ἀπὸ τὸν λιμένα Καλλονῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ Κτιστοῦ Μυτιλήνης Λέσβου ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἀναφορᾶς ἡ ἐπιβίβασις ἐμπορευμάτων ἀνευ ὅρου πρὸς ὀφρυμὰς 6,98 καὶ ἀνω πρὸς ἀποφυγὴν ἀδικου διὰ τοὺς ἄλλους πελατας των πλοίων. Ὁ δὲ ἐκ τοῦ ἀνω λιμένος ἀναχωρήσας ἀτμὸς θὰ ἐπιτρέπεται καὶ τὴς προσχὼν. Ταναρτὴς 8ης τρέχ. μηνὸς ὁρᾶχ. 6,00 κατ' ὁκᾶ.

(Ἐκ τοῦ Γραφ. Ἐφοδιασμοῦ Λέσβου)

ΕΠΙΒΟΛΗ ΚΑΘΑΡΣΕΩΝ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διατρουνοδρίου ἐπιβάλλεται ὀεκατενδήμερος εἰς τὰ ἐκ κωνσταντινουπόλεως καταπλέοντα σκάφη, τὰ ὁποῖα δὲν τα κατευθύνωνται πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα τὰ προερχόμενα προηγουμένως εἰς ἄλλους λιμένας τοῦ Κράτους.

ΕΠΙ ΠΟΙΩΝ ΕΙΔΩΝ ΧΩΡΑΙ ΜΗΝΥΣΙΣ ΕΠΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑ

Τὸ Σαρβολιον διατηρήσεων καθορίσε κατα την τελευταίαν συνεδρίασιν του τα ακόλουθα εἴδη ὡς ἀποτελοντα ἀντικείμενα του καθ' ἡμέραν ὅπου, ἐφ' ὧν χωρεῖ μήνυσις ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ :

Ἄρτον, ὀψαρικὰ, κρεατοὺς ἐν γένει, χορτάρικα, ὀπωρικὰ νωπὰ καὶ ξηρὰ, ὑφάσματα ἀγγεῖα καὶ ῥῆ, μαλλινα δομβάκια καὶ λινὰ νήματα, καλαστὲς, τυρὸν, βούτυρον, λίπος, ὄσπρια ἐν γένει, εἴδη ἀλλαντοποιΐας, ἰχθεῖς νωποὺς, εἴδη καλαμάρια καὶ σουπιὲς, ξυραφικὰ, ἀπολιτικὰ, πλοῦς ἀνθρακὸς καὶ γενικώτερον πᾶσα κοσμήματων, χρηματιστικὰς δὲ, κακκον, οἰνοπνεύματα, χαρτὶν καὶ γραφικὴν ὕλην, εἴδη κατασκεύης ὑφάς, πανικὰ, ὑποδήματα καὶ εἴδη ὑποδέσεως, ὅρος καὶ οἱονδ, ἄκαιον ἄλλως, φαρμακευτικὰ εἴδη καὶ σπανίκα.

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Ἡ ἀπογραφὴ ὅλων των προσφύγων θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοὺς Μαρτίου.

Μὲς ἑκαστην οἰκογένειαν προσφύγων θὰ δοθῇ ἓν ἐκκαιον ἀπογραφῆς, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγραφῶσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου μέλους αὐτῆς, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα (τὸ ὁποῖον θὰ ὁρίζεται σαφῶς καὶ ὄχι ἀορίστως καὶ διὰ γενικων ἐκφράσεων). Πρὸς τοῦτοις θὰ ἀναγραφῇ ἡ σέρα τῆς ἐγκαταλείψεως τὴς ἀρχαίας οἰκογενείας περιουσίας καὶ ἐν πασῃ λεπτομερείᾳ.

Η ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀρχεῖ σαφῶς ὅπως παρατεθῇ ἡ πρὸ ὀφρυμὰ τῆς ἐγγραφῆς των προσφύγων μαθητων.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοσίαν ὁμολογουμένην ἡ ἐκφορτωσις του σιτοφορτίου ἐκ του ἀτμ. ἀφιχθέντος ατμοπλοίου μὲ φορτίον σίτου 500 τονων, διὰ φορτηγῶν καὶ ἢ δι' ἀσθοφόρων μεταφορὰ αὐτων ἐκ παραλίας μέχρι των ἀποθηκων των μύλων. Ἡ δημοσιευσις γενήσεται σήμερον Τεταρτὴν ἐν τῇ καταστήματι του Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ Λέσβου περὶ ὥραν 10—12 π. μ. Οἱ βουλόμενοι νὰ μειοδοτήσωσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν των ὅρων προσερχόμενοι εἰς τὸ εἰρ. λογῷ Γραφείου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1923

(Ἐκ τοῦ Γραφ. Ἐφοδιασμοῦ Λέσβου)

οἱ ἀποτελεσθέντες τὴν ἐπιοῦσαν τοῦτην ἡ ἡμέραν ἀπρεπεσμαπεκαστὴν ἀρχασία θὰ ἀπολήμψῃ.

4. Θέλω ἐπίσης νὰ ἐκφράσω τὴν ἐκτίμησίν μου διὰ τὸ μεγα ἔργον το τιμημον παρὰ τοῦ κ. Χατζηχριστόφορ πρὸς σεβασμὸν των προσφύγων ἐν τῷ πλαισῷ φροντίδ. Εἶναι πράγματι εὐχαριστὸς νὰ συνδέεται τις μετὰ τοιοῦτων ἀνδρων εἶναι ὁ κ. Χατζηχριστόφορ καὶ τὰ μέλη τῆς Παλλεσβιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ μεταξῷ τοῦτῳ φιλανθρωπικῷ ἔργῳ, θὰ εἶνε πηγὴ πολλῆ. ἱκανοποιήσεως πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαὸν, ὅστις συνεισέφερε εἰς τὸ κεφαλαιον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὰ πληροφορηθῇ δι' ἐπιστολῶν τοῦ ἐπιτρόπου